

EXISTĂ „ELEVI – PROBLEMĂ” ?

PE ȘANTIERUL FABRICII DE CONFEȚII DIN CRAIOVA

Pe șantierul Fabricii de confecții din Craiova s-a realizat zilnic, de la începutul lunii martie, un volum de lucrări evaluat la aproape 100.000 lei. Ca urmare, în două decade, s-a înregistrat o producție egală cu cea din primele două luni ale anului în curs, recuperându-se în întregime rămășițele în urmă. Lucrul în schimburi duble la operațiile de preparat și turnat betoane, întocmirea graficelor de lucrări pentru fiecare echipă de constructori, executarea pe șantier a unor prefabricate, găsirea unor forme noi de coateresare, legate de realizarea planului, sînt o parte dintre măsurile, care, aplicate cu minuțiozitate, au dus la aceste rezultate.

După cum relatează ing. Dumitru Buhaș, șeful grupului de șantier nr. 603 al Intreprinderii 6 construcții-mantaj Craiova, lucrând în continuare în acest ritm, constructorii vor reuși să ridice scheletul de rezistență al acestei unități peste trei luni. (Agerpres)



Institutul de cercetări pentru cultura cerealelor și plantelor tehnice - Fundulea. Determinarea proprietăților fiziologice și biochimice ale diferitelor soiuri de grâu.



Pe B-dul Muncii din Capitală.

ARTIZANATUL ÎN CONFLICT CU ARTA POPULARĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă !

ANUL XXIII, SERIA II.

NR. 5549

6 PAGINI – 25 BANI

JOI

23 MARTIE 1967



Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

PĂMÎNTUL POATE FI MAI BINE GOSPODĂRIT

În probe tehnologice

La Combinatul de celuloză și hirtie din Brăila au început probele tehnologice la noua fabrică de cartoane — ultimul obiectiv prevăzut în cadrul celei de-a doua etape de dezvoltare a combinatului. Fabrica va realiza anual 21.000 tone de cartoane, dublînd actuala producție a combinatului la acest sortiment. (Agerpres)

A ÎNVĂȚA — O DATORIE PERMANENTĂ

Gh. Neamu cercetător științific la Institutul Geologie-Geografie

Cu ani în urmă, prin ultimii ani de facultate, la fiecare examen mai greu sau mai ușor, una din colegele noastre termin facultatea, m-am săturat de examene și de atîta învățatură. Nu mi-am mai înțeles colega s-o întreb cum mai stă cu învățatura, dar expresia ei „m-am săturat de învățatură” am reținut-o. O primă dorință pe care și-o exprima colega mea era legată de terminarea facultății ca un final al „suferințelor” ei intelectuale. Fără îndoială că munca asiduă, zi de zi, pentru însușirea cunoștințelor noi îți cere un deosebit efort intelectual. Uneori ești nevoit să înveți ceva ce nu-ți place și îți se pare deosebit de greu. Cetatea cunoașterii se cucerește greu, treacă cu treaptă. Terminarea facultății reprezintă doar o treaptă în cunoașterea științifică a domeniului în care te pregătești. Facultatea îți creează nivelul de bază — ca să folosesc o expresie consacrată în meseria mea, de la care pornești mai departe spre mălțimile științei ce vei s-o servești în folosul societății. Păreră unora, potrivit căreia facultatea „te face om”, îți dă totul și odată cu terminarea ei se încheie ciclul pregătirii profesionale, este o mare eroare. Este însă un fapt ușor verificabil că studenții cei mai buni, care și-au însușit volumul lui mai mare de cunoștințe nu-și pun asemenea probleme! Dorința de terminare — în sensul „îzbăvirii” de suferințe — grabnică a facultății o are studenții mediocri. Cei care au de an s-au strecurat printre examene mai cu o rezistență, mai cu o notă la limită — aceștia vor ca după terminarea facultății să pună cartea în cui.

Există o altă categorie de oameni care declară că „n-au vocație pentru meseria aleasă”, aleasă fără voia lor. Ei voiau să devină medici, actori etc., dar „au picat” de două ori la facultate și atunci au încercat și aici. Unii dintre ei

(Continuare în pag. a V-a)

În pag. 2

- De ce personajul principal al dialogului propune replici improvizate?
- Cronică muzicală
- Concursul nostru: Contemporani cu cincinalul

P. G. BRATU

(Continuare în pag. a V-a)



Se aude, venind de pe cîmp, printre arii păsărești și explozii ritmate de muguri din în floare, răpăitul de ploaie caldă și aurie cu care semănătorul investeste pămîntul. De demult, cînd în Moldova circulau texte caligrafiate cu literă desensată și contururi de pulbere aurie, texte cu literă rotunjită într-o viață de om, cu sacrificii egal înălțării unei cititorii spre venică aducere aminte, un neștiut care a renunțat la toate lucrurile omenești, dar numai la bucuriile efemere, și-a legat anonimul de coala de hrisov pe care a pictat cu literă întoarsă în rotunjimi, fabulă cu morală înțeleaptă. Scrie acolo, într-o poveste cu anecdotică naivă, cum că într-o primăvară, la fel ca toate primăverile ce vin și pleacă în mișcarea sferică a anotimpurilor, semănătorul a aruncat pe gîle sămînța bogată, așteptînd rod înzecit. Și dacă sămînța cădea pe pămînt se ridica verde și lanul, așteptînd peste coacere secerătorul. Și dacă sămînța cădea pe piatră zadarnic aștepta secerătorul rod, căci păsările cerului își găsiseră pe piatră grînța cu care, înzecindu-și puterile, vitreagu mai apoi lanul copt pentru seceră. Anecdota e naivă și morală sa o știe astăzi și feciorul de-o șchioapă al semănătorului. Dar povestea are, pe lângă tîlcul său, și tîria de vechime a unei din învățăturile seculare de care amintindu-și astăzi semănătorul în pragul dimineții cînd va ieși generos la cîmp, va economisi și grăunte, și puteri, și, peste ele, își va simți inima încălzită de gîndul bun care-i însojește astăzi pasul său peste gîle.

Foto: ION CUCU

CADRAN

Orice argument pentru reabilitarea retoricii ar fi superficial celui ce a avut fetele priei de a fi spectrul măcar uneia dintre prelegerile Profesorului. În amfiteatrul Odobescu, amfiteatrul care a cunoscut și fraza amplă a autorului falsului tratat de vînătoare și a eruditului curs de istoria arheo-

GEORGE CĂLINESCU — ORATOR

logiei, amfiteatrul unde și-a desfășurat în evantai cu o logică interioară inexpugnabilă prelegerile, Titu Maiorescu, amfiteatrul unde îmi place să cred că venea parca din altă lume și al nostru pastor Brand, Vasile Pirvan — și de ce nu? — neobositul lupător al faptelor și ideilor, Nicolae Iorga, în acest amfiteatrul — și re-

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a V-a)

și ceva de hectare. Socotind la o producție medie de 6.000 kg porumb boabe la hectar, nerealizările se ridică la circa 33.000 tone. Reținem replica tovarășului Laza: „Posibilități avem mari pentru sporirea producției, dar ce folos! Pentru că mecanizatorii sînt necorespunzători ca pregătire, nu s-a asigurat chiar de la semănat densitatea optimă de plante, nu s-a prăsit cum trebuie. Spun cu toată răspunderea că datorită lor, în primul rînd, în raionul Oradea au rămas vreo trei mii și ceva de hectare neprăsite de loc, iar alte mii întretinute numai așa, din goana tractorului. Nu și-au respectat contractele”.

Nu numai în raionul Oradea se întîlnește o astfel de situație. Acest mod de a lucra al mecanizatorilor a amplificat și mai mult nerealizările. În medie, pe regiune, abia s-au obținut

Ing. GH. FIECIORU

(Continuare în pag. a II-a)

efectuate. Degetul a fost îndreptat numai în spre cauzele obiective din punctul dinșilor de vedere. Deși au vorbit în număr mare, păreră celor de la organele agricole poate fi sintetizată în acest fel: „anul trecut ne-a plouat mai mult ca oricînd. Au fost ploii și de 200 de milimetri. Rîurile și — piraiele au fost scoase din matca lor, inundînd sau creînd surplus de apă pe mai bine de 100.000 hectare. Din aceeași cauză nici n-am putut iriga. Excesul de apă provenit din ploii și lipsa unor utilaje de irigați au făcut ca din cele 7.000 hectare amenajate abia pe vreo 2.000, apa să curgă la rădăcina plantelor. Și, din această cauză am pierdut la producție. S-a pierdut producția a vreo șase sute de hectare, cît ocupă canalele și celelalte amenajări, și sporul de recoltă a cinci mii

CIND ARAȚI CU DEGETUL NUMAI SPRE ALȚII...

Despre cauzele ce au generat un astfel de bilanș am ascultat păreră tovarășilor Gheorghe Laza — președintele consiliului agricol regional, Emil Giurgiu — vicepreședinte cu problemele producției vegetale la consiliul agricol regional, Marin Budur, de la DRIFOT Craiova, Alexandru Pelea — președintele Unității regionale a cooperativelor agricole, precum și a mai multor președinți de cooperative agricole, brigadierii, țărani cooperatori. Aproape toți consideră în succesele în producție drept consecință numai a ploilor căzute, care, pe multe locuri, au provocat băltirea soalelor, a revărsărilor principalelor cursuri de apă, a lipsei unui număr de agregate de irigați, a faptului că mecanizatorii nu sînt, în general, oameni suficienți de pregătiți în meseria lor, ceea ce a determinat o calitate slabă la lucră-



Îndeletniciri...serioase

Întrebat dacă-l mulțumește ritmicitatea producției pe perioada ce s-a scurs de la începutul acestui an, tovarășul D. Nistor, directorul general al Uzinei „1 Mai” din Ploiești, ne-a răspuns: — În afara informațiilor pe care o să vi le dea serviciul plan, eu nu am ce să vă mai spun... — Stăm bine — a ținut să precizeze prompt, tovarășul director tehnic — C. Marinescu. — Și acum iată cîteva cifre: I = 18,8 la sută, II = 31,2 la sută, III = 50,0 la sută. Astfel este reprezentată ritmicitatea producției pe care uzina a planificat-o pe luna ianuarie anul curent. Același caracter — asaltul — i s-a imprimat și lunii februarie. În acest trimestru întreprinderii își dozează „rațional” efor-

turile pentru „ultimele decade ale fiecărei luni. I-am cerut păreră, în acest sens, șefului Serviciului plan din uzină — inginer I. Divo. — Planul elaborat de noi este instabil, de la un trimestru la altul, și, chiar de la o lună la alta. Aceasta, pentru că nu cunoaștem din timp sarcinile de plan — lucru de care se face vinovată Direcția generală de utilaj petrolier și minier (D.G.U.P.M.) din M.I.C.M. Nu putem folosi capacitățile de producție rațional, deoarece avem strîngăluri la diferite mașini, utilaje și secții, paralel cu existența unor disponibilități, la altele. Am căutat să aflăm și opinia forului tutelar. — Schimbările ce survin în planul de producție al acestei

uzine — ne spunea tov. ing. Gh. Georgescu, șeful serviciului plan din direcția generală de resort — sînt aprobate doar trimestrial, și nicidecum în cadrul fiecărei luni, așa cum susține tov. I. Divo. Menționez, că aceste schimbări se fac la cerea expresă și aceasta, de cele mai multe ori, a partenerilor străini. Păreră mea este, că uzina nu folosește deci, toate rezervele interne atunci cînd fundamentează planul de producție, în vederea corelării juste a tuturor indicatorilor de plan. De cele spuse de tov. Gh. Georgescu, ne-am convins pe parcurs. Vrem doar să amintim, că sînt o serie de aspecte negative în activitatea economică a întreprinderii, care influențează nu numai asupra desfășurării ritmice a producției ei și asupra tuturor indicatorilor planului

tehnic, industrial și financiar e-laborat. Așa, bunăoară, prin fundamentarea neștiințifică a planului de producție sînt prevăzute și în acest trimestru strîngăluri la mașinile-unelte, care depășesc 1.600 de ore. (Anul trecut, doar la strînguri, excedentul de capacități de producție s-a ridicat la peste 2.400 de ore). ...Iată și păreră tov. inginer I. Chivăran, director tehnic în Direcția generală de utilaj petrolier și minier (D.G.U.P.M.) din M.I.C.M.: — Uzina dispune de rezerve de capacități de producție. Numărul de muncitori este prea mare. Și totuși, întreprinderea dispune încă de utilaje care, practice, nu funcționează, sau funcționează fără o încărcare judicioasă, completă, în conformitate cu parametrii acestora. Folosirea nerațională a capacită-

ților de producție, a mașinilor și utilajelor, (al căror coeficient de utilizare în luna ianuarie nu depășea 57 la sută), influențează desfășurarea ritmică a procesului de producție. Consecințele acestor lucruri nu se opresc însă aici. Timpul de lucru al muncitorilor nu este folosit rațional. Aceasta a făcut ca uzina să recurgă doar în trimestrul IV al anului trecut, la peste 159.960 de ore suplimentare, „justificate” către forul tutelar și... dăruite cu „înțelegere” de acesta. Mai mult, Normele de muncă nu sînt întocmite pe baza fundamentării lor. Unele sînt depășite în proporție de 130—135 la sută, altele nu sînt îndeplinite în mod sistematic. La sfîrșitul

(Continuare în pag. a V-a)

AUTORII OSCILAȚIILOR RITMICITĂȚII

DE CE PERSONAJUL PRINCIPAL AL DIALOGULUI PROPUNE REPLICI IMPROVIZATE ?

DICTIONARUL
CULTURII
DE MASĂ

Valențele actului de cultură pe care îl favorizează Casa de cultură rezidă în primul rând, în gradul de înțelegere al acesteia noțiuni de către cei care îl mijlocează, în tendința permanentă de substanțializare, de găsire a unor noi modalități de a facilita contactul cu valorile autentice ale culturii.

Viabilitatea acestui dialog, constă, desigur, în stabilirea unei armonioase relații între instituție și beneficiari, în creșterea reciprocă în cășirea unora din cele mai adecvate dar mai accesibile soluții de difuzare a culturii în masă, este una din condițiile esențiale ale acestui firesc deziderat al prezentului.

În ansamblul mijloacelor folosite prin care cultura a devenit apanajul întregului popor, casa de cultură și-a câștigat, îndeosebi în ultimul timp, rolul unei adevărate instituții de cultură datorită nivelului manifestărilor, prin varietatea atractivă a formelor menite să crească, să stimuleze într-un înalt grad dorința expresă de cunoaștere, de educație estetică, etică și științifică, într-un cuvânt de educație intelectuală.

Nu ne propunem a dezbate privind valabilitatea formelor utilizate în activitatea caselor de cultură, ci câteva observații privind amplitudinea acestor forme, modul în care sunt folosite pentru a adăuga noi cunoștințe de specialitate, de cultură generală, a dăruți momente de veritabilă emoție artistică, a sedimenta seriositatea avântului în plan intelectual celor care o frecventează.

Se discută uneori despre învechirea, perimarea, în sfârșit de insuficiența unor forme în activitatea caselor de cultură. Chiar directorii, metodic și uzoare, case de cultură, inspectori unor comitete organizate și raionale de cultură și artă, au căutat să explice scăderea sensibilității a interesului publicului, mai ales al tinerilor, pentru activitățile din cadrul casei de cultură, folosind în argumentarea lor tocmai termenii de mai sus.

Vizează aceste păreri conținutul, forma acestor manifestări, este vorba despre o reală neaderență la aceste modalități cauzată de reclamată învechire sau motivele sunt de altă natură ?

Care ar fi aceste forme ? După unele opinii amintite una ar fi conferința. Conferința nu ar mai atrage, se spune. Rădăcinile apelează la specialiști din toate domeniile, televiziunea de asemenea, plus materialul ilustrativ bine ales și prezentat în condiții care înlăuntră orice concurență, așa că ce am mai putea face mai mult pentru a atrage publicul la conferințele de la casa de cultură ? Ne străduim să aducem conferințarii (unii de la centru !), să adunăm material, să mobilizăm (!) oamenii dar... și urmează o înșurubare ordonată a dificultăților „realmente” de netrecut.

Argumentarea se descalifică de la sine, credem, în clipa în care efortul de contextualizare, de conectare la prezent este lăsat în planul doi.

Căutând aceste dificultăți, prima constatare va fi că acestea nu există. Dificultățile vin din necunoașterea tematicii a prefeșilor celor care vin la casa de cultură, a lipsei de discernământ în întocmirea tematicii, din lipsa unei permanente colaborări cu cei care ar trebui să aibă cunoștințe deosebite și să țină conferințele, în ariditate, neutralitate, unora dezinteresului, cu care sînt abordate conferințele. Tematicii, în anumite cazuri, este alcătuită în virtutea înșelăciunii (nici vechile planuri de muncă sînt de un prețios ajutor pentru găsirea unor noi cicluri tematice), după criteriul întâmplătoare și, cîteodată, după ureche. O conferință despre Antichitate, una despre Renaștere, se mai adaugă două conferințe despre „Ce e nou în știință” (e de prisos să căutăm vreo formulă) și planul de conferință pe un trimestru este gata. Dacă s-a uitat să se includă o conferință despre „Tinerii, prietenii, dragostea” se remediază lipsa imediat. (Este una din temele ușoare, se spune).

După cum se observă, întocmirea unor asemenea conferințe dovedește cu prisosință criteriul lipsei de criteriu. A forța cadrele unei epoci în câteva zeci de minute de conferință

dovedește și superficialitate, și neînțelegere, și comoditate. A discuta despre modul în care ar trebui să se vorbească despre o epocă în totalitatea ei, riguroasă, necesară, faptul că o privire de sinteză nu este posibilă decît după prezentarea unor date obligatorii privind determinanțele sociale, politice, filozofice, artistice, că acest lucru nu este posibil galopînd — de unde superficialitatea tratării și frecvențele omisiuni — înseamnă a vorbi despre lucruri arheonoscute. O primă condiție este deci, aceea de discernămîntului cultural al celor care întocmesc tematicile, ciclurile de conferințe, conferințele. Observația care se impune imediat, credem, este aceea privind nivelul la care se întocmesc materialele, gradul de accesibilitate, pregătirea celui care va prezenta conferința, alegerea materialului ilustrativ în directă concordanță cu tema.

Nu de puține ori criteriul accesibilității provoacă dureri de cap celor care alcătuiesc conferințele. Pentru a atrage pe toți se ajunge la un produs hibridat, nereușit, la fraze improvizate, juxtappuse la întâmplare, rezultatul fiind mult sub cel normal. Majoritatea celor care audiază o conferință beneficiază și de radio, și de micul ecran, și de cinematograful, deci de surse de informație curentă, or, tocmai acest fapt nu trebuie ignorat sau folosit ca argument în motivarea accesibilității conferințelor ci, plecîndu-se de la realitatea că coeficientul de informație parcursă o curbă ascendentă, conferința să comunice într-o înălțime logică, într-un limbaj ferit de locuri comune sau de false savantisme, aspecte definitorii în explicarea temelor alocate. Ar trebui ca forurile în drept să se consulte mai îndeaproape cu specialiștii din toate domeniile la elaborarea unor cicluri tematice pentru a evita lipsa de metodă în alcătuirea tematicilor, pentru asigurarea unei absolute logicității în întocmirea conferințelor.

Un alt factor de importanță în realizarea conferinței care este uneori ignorat sau tratat cu superficialitate îl constituie materialul ilustrativ. Nu întotdeauna conferințarii nu la îndemînă (atunci cînd știe să le folosească) cele necesare sublinierii unor idei cu ajutorul materialului vizual sau auditiv. Trebuie pusă la dispoziția caselor de cultură o bogată gamă de material ilustrativ bine executat, asigurate condițiile foloșirii operative (amintim aici protecțiile defectuoase, degradarea unor materiale care duc la confecționarea pe plan local a altora nu întotdeauna izbutite).

În sfîrșit, un alt factor care se adaugă la reușita conferinței este interesul, pricazarea conferințarului de a însuși, în limitele cuvenite (nici trebuie evitate divagațiile inutile, prețiozitățile verbale, calambururile ieftine, asociațiile de idei neavenite), materialul prezentat. Desigur, în totalitatea factorilor care concurează la realizarea acestei importante forme de difuzare a cunoștințelor în masă se include și colectivul de conferințarii. Să la îndemînă caselor de cultură să apeleze la profesori, specialiști în selecția conferințarilor, avîndu-se în vedere criteriile discutate se impune) pentru alcătuirea acestui colectiv de mare importanță în viața culturală a oricărui oraș.

Prestigiul unei case de cultură se alcătuiește și din seriozitatea celor care întocmesc și favorizează, și a celor care prezintă activitățile. Și, conferința este, fără doar și poate, una din cele mai importante activități. Se observă deci destul de clar că, la o sumară trecere în revistă a motivelor invocate cu privire la învechirea conferinței, motivele sînt practice inexistente.

Tematicii bine gîndite și întocmite coerent, raportarea la nivelul de informație crescînd al publicului, lipsa de didacticism în alcătuirea conferinței, pastuina nobilă de a crea un permanent și prețios contact cu publicul dornic să asimileze cât mai multe fapte de cultură materială și spirituală sînt câteva din dezideratele de care trebuie să se țină seama cînd se practică conferința.

NICOLAE ADAM

O lecție de adunare... „gustoasă”

Foto: TAGA FLORIN
orașul Gheorghie Gheorghiu-Dej



Recunoștința

O noapte liniștită, geroasă, de februarie. La Fabrica de metanol a Combinatului chimic Victoria, schimbul III fusese preluat din mers. La tabloul de comandă uesticul Ion Sohan a controlat atent nivelul cazanelor, temperatura de intrare-iesire a gazelor în cazan. Totul era normal. O parte din instalații se află în să avară și gîrul poate crea situații neașteptate. La acest lucru s-a gîndit Sohan cînd s-a hotărît să controleze camerele de abur de înaltă și joasă presiune. Pritirea sa a înfîlțit o pată pe reactor, acolo unde în interiorul instalației temperatura era de peste 1000 grade. Pata devenea roșie, se bomba. Fabrica de metanol trebuia urgent oprită. Anunțat deîndată, seful de tură, Solomon Gheorghie, a luat măsurile necesare. Totul trebuia făcut repede și cu precizie. Albu Virgil și Sohan au început să reducă temperatura la preîncălzitor, presiunea în sistem care ducea la bombarea ptei incandescente, să scoată de sub sarcină reactorul. Lucrurile nu erau deloc simple; totul trebuia astfel făcut încît să se asigure circuitele ca să nu înghețe, să se golească recipientii de apă și concomitent liniile, pentru ca îndată ce reactorul era reparat să se poată continua fabricarea metanolului.

Uteculul Ion Sohan a prezentat o gravă avarie pentru care întregul colectiv l-a mulțumit.

LIVIU DAMIAN
director administrativ



CONTEMPORANI CU CINCINALUL A doua pasiune

Pămîntul își dezvăluie comorile, una cite una, prin munca neobosită a cercetătorilor.

Pasiunea pentru arheologie o dobîndise profesorul de istorie Corneliu Beda încă din copilărie. De la bătrîni auzise că aici, la Zimnicea, a existat o așezare pe care localnicii o numeau „cetate”. Sfatul lor i-a fost de mare preț în săpăturile pe care le-a făcut și care au atestat prezența unei vechi acuzări geto-dace din Cîmpia Munteană. Arheologul amator a descoperit astfel un mare număr de vase ceramice locale, monede și alte obiecte care au sporit interesul pentru continuarea studiilor. Printre cele 150 de exemplare predate de Corneliu Beda Institutului de arheologie de pe lângă Academie se află monede bătute în vremea lui Alexandru Macedon, monede feudale de argint din Polonia, un fechin cîntărit 3,5 grame aur, emis în Veneția, un gros de argint purtînd data 1540 — Polonia și altele. Cîteva obiecte se află în muzeul miniatural al școlii, servind drept material didactic pentru cele două

obiecte pe care le predă profesorul-cercetător: istoria și geografia.

Pasiunea cercetării o transmite elevilor organizînd cu aceștia excursii în locurile istorice.

Cînd i-a apărut prima carte „Taina cetății”, librăria din oraș a cunoscut o mare afliuență de cumpărători. Expoziția deschisă cu acest prilej s-a bucurat de mult succes. Continuarea cărții se află la editură purtînd titlul „Se răzbuia Donaric”.

„Se răzbuia Donaric”, titlul profesor este bogat: în cadrul casei de cultură conduce cercul literar „Panai Istrati”; este un talentat interpret în formația de teatru: colindă satele cu brigada științifică din care face parte. Pretutindeni este așteptat. Sarcina de a conduce activitatea organizației U.T.C. din școala este, de asemenea, un semn al încrederii de care se bucură.

CORVIN ALEXE
directorul Casei de cultură-Zimnicea

N-a fost o întâmplare

Din pricina unei defectiuni, curentul electric a fost întrerupt pentru cîteva ore. Muncitorii secției de mașini agricole de la U.C.M.M.A. Bocsă s-au gîndit să folosească acest timp pentru servitul mesei. Cînd s-au gîndit la dulapul cu scule, unde-și avea seanta, tînrul Munteanu Constantin Doru a zărit o umbră.

Care este ? A înțeles că acesta, dar umbra a dispărut. Faptul i s-a părut suspect. Să fie oare o simplă întâmplare ? — Să mai încercăm o dată — a propus colegilor. Din același loc umbra s-a desprins grăbită. Doru a scăpat un chibrit. Reușise să-l recunoască. La început aproape că nu-l văzuse să creadă și totuși... Instalatul, maestrul de schimb a „convocat” muncitorii la o discuție. Unul singur lipsea — Toth Stefan. Un control la dulapul cu scule și acestuia n-a scos la iveală nimic deosebit.

— Nu cumva v-ați înșelat — i-a întrebat maestrul.

— E-am recunoscut, înainte ca el să-și dea seama.

Pe la orele 22.30 a apărut și Toth în

secție. „Mi-a fost rău” a încercat să-și scuze lipsa, fără să știe că în vreme ce rostea minciuna, o mașină trimisă de conducere uzinei la cererea șefului grupei de pază Pirvu Ion se afla la locuința celorlalți muncitori.

Tînrul filetorilor își făcuse datoria demascînd un răufăcător.

DRILEA SIMION
lăcătuș

CRONICA

Muzicală

„Răscoala” de Gh. Dumitrescu în reluare la Teatrul de Operă și Balet

„Răscoala” reprezintă una dintre impunătoarele opusuri ale lui Gh. Dumitrescu, în care compozitorul și-a propus să oglindească momente din istoria luptelor populare române, pentru libertate și o viață mai bună.

În suta de lucrări, care debutează cu operele „Decebal”, „Ion Vodă cel Cumplit”, „Tudor Vladimirescu”, „Grivița noastră”, și se încheie, cu drama muzicală „Fata cu garoafe”, — opera „Răscoala”, este o încercare de traducere „mu-

zicală” a romanului cu același titlu a lui Liviu Rebreanu.

Pornind de la cerințele dramaturgiei muzicale, compozitorul se oprește asupra celor mai importante momente ale romanului, sintetizîndu-i în treaga acțiune în 6 tablouri ale căror titluri sînt pe deplin semnificative pentru înțelegerea construcției sale muzicale: „Pămînt”, „Revelion”, „Flăminzi”, „Amaruri”, „Scinteia” și „Pirjolul”.

Libretul (elaborat tot de autor) gravitează în jurul opoziției dintre masa țărănilor și boierul Iuga Față de roman, libretul aduce un personaj suplimentar — cefestul Dragos.

În suta de lucrări, care debutează cu operele „Decebal”, „Ion Vodă cel Cumplit”, „Tudor Vladimirescu”, „Grivița noastră”, și se încheie, cu drama muzicală „Fata cu garoafe”, — opera „Răscoala”, este o încercare de traducere „muzicală” a romanului cu același titlu a lui Liviu Rebreanu.

În regia regizoratului profesor Eugen Groșeanu, spectacolul prezentat în aceste zile, după aproape 7 ani de la premieră, a cumulat eforturile unor remarcabile forte actoricești. Ioan Hovor (Iuga), Valentin Teodorian (Baloleanu), Maria Crișan (Nadina), Constantin Plescu (Petre), Mircea Bucu (Chiritoiu), Zec Dragoș (Gherghiu), Maria Săndulescu (Smăranda) s-au integrat bine concepției regizorale. Impresionante rămîin episoadele corale remarcabile prin expresivitatea, naturalitatea, omogenitatea lor (maestrul de cor — Stelian Olari). O contribuție valoroasă are orchestra, condusă de Constantin Petroviță. Spectacolul Teatrului de Operă și Balet pune în actualitate o lucrare de prestigiu în nouă istorie a muzicii românești — reprezentînd totodată un îndemn adresat compozitorilor de a dăruți scenelor noastre lirice lucrări inspirate din contemporaneitate, din istoria luptelor poporului.

IOSIF SAVA

Valori clasice

După o suită de prime audii și de lucrări contemporane, Filarmonica bucureșteană, ne-a oferit, sub conducerea lui Mircea Basarab, un concert unitar cuprinzînd cîteva valori clasice tîmărice într-o manieră originală.

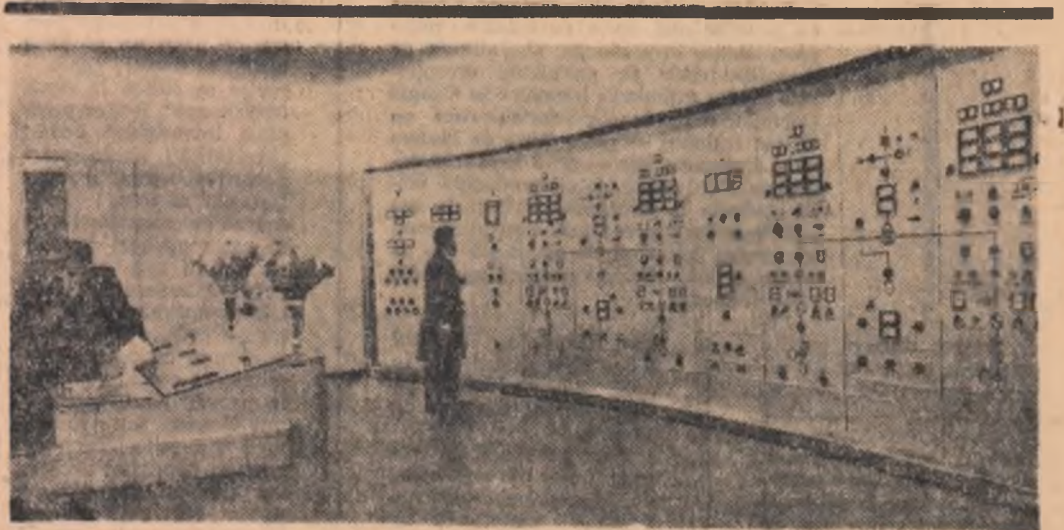
Am apreciat înainte de toate faptul că a fost programat unul din cei mai reprezentativi exponenți ai barocului italian, venețianul Antonio Vivaldi, de puține ori întîlnit pe afișele noastre de concert. Compozițiunile obține în „Concerto grosso” în Re minor o expresie nobilă, de o mare inventivitate melodică.

Mircea Basarab a știut să dozeze treptat intensitatea sonoră a acestei muzici pline de sevă; dacă în părțile I și III el a relieșat o festă contrapunctică bogată, de o accentuată vitalitate, în partea a II-a ne-a convins prin suava cantabilitate susținută de o străvezie și aleasă substanță armonică. Exemplul dirijorului ar fi bine să fie urmat și de alți șefi de orchestră din țară, care neglijează nejustificat tezaurul acestor arhaice, dar impresionante creații preclasice.

Pe violonistul Ion Voicu ne-am obișnuit să-l ascultăm interpretînd Paganini și, în general, compozitori romantici. De data aceasta ne-a prezentat Concertul în La major de W. A. Mozart cu o expresie reținută, evidențîndu-se simțul „perlașului mozartian” o mare precizie ritmică și conducerea melodică cu un remarcabil simț al frazării, fără a fi niciodată ostentativă.

În sfîrșit, în tîmăricea Simfoniei a IV-a de Ciaikovski, meritul lui Mircea Basarab este că a sesizat acest exponenț de frunte la muzică ruse îmbinarea armonioasă a unui conținut romantic cu o formă perfect echilibrată.

ALINA MUSAT
studentă la Conservatorul „Ciprian Porumbescu”



In camera de comandă a hidrocentraliei „Gheorghie Gheorghiu-Dej” de pe Argeș

CÎND ARĂȚI CU DEGETUL NUMAI SPRE ALȚII

(Urmare din pag. 1)

1750 kg porumb boabe la hectar și 675 kilograme semințe de floarea-soarelui. Recolte mici în comparație cu anii anteriori, cu condițiile existente. „Modul diferit în care au lucrat” — mecanizatorii — remarcăm mulți dintre tovarășii participanți la discuție — se observă și din bilanțul raportat la finele anului trecut de către unitățile agricole. Dacă la cooperativa agricolă din Simand, raionul Criș, și la mii kilograme porumb la hectar, la Sîntion, șase mii de kilograme trecute la hectar, la Bors, în medie aproape trei mii cinci sute de kilograme la irigați și peste cinci mii de kg. la neirigați — și asemănări cu cele cooperative agricole din Boteru, Tămășda, Sălar — la Ciurghiu, Nădabu, în aproape toate cooperativele agricole din raioanele Aleșd, Marghita și Criș nu s-au asigurat nici măcar producțiile planificate!”

În completarea la cele afirmate de tovarășul regională a cooperativei agricole aveau datoria să scolarizeze brigadierii, președinții și înșinerii din unitățile agricole cu amenajări pen-

trii irigații asupra regulilor agrotehnice impuse de acest mod de cultivare a pămîntului dar n-au făcut-o. „Ziua agronomului” nu s-a ținut în regiunea Crișana de cînd a fost hotărît.

În regiunea Crișana, la floarea-soarelui, s-a obținut o producție de numai 675 kilograme. Cunoșcînd situația reală din teren, faptul că aceste culturi i s-au repartizat tarilele cu fertilitatea naturală — cea mai scăzută, — că atît la semăna, cît și la prăși și recoltat a fost privită ca gînușul în ochi, te miri cum s-a realizat și atît. În raioanele Criș, Sîntion și Salonta, ca de altfel peste tot în regiune, cultura s-a semănat cu mare întîrziere, cînd epoca optimă nici nu mai putea fi adușă în discuție, iar la prăși, cînd se credea că în altă parte nu mai e ceva de făcut, atunci mai trecea cîteva cu cultivatorul și sapa pe această cultură. Recoltatul și îndeosebi, treieratul a ținut pînă prin octombrie. De asemenea, porumbul. S-a semănat tîrziu, iar din spirit „gospodăresc” s-a făcut economie de semințe, densitatea de plante la hectar fiind

peste tot și în terenurile irigate și în cele neirigate — aceeași”: 20.000-25.000 plante recoltabile la hectar. Pentru că nu s-a urmărit trimiterea de probe la laborator, în unele unități s-au semănat semințe fără buletinul roșu, răsărirea fiind astfel slabă. Într-o paranteză, merită subliniat faptul că anul trecut în regiunea Crișana mai bine de 10.000 de hectare cultivate cu porumb n-au fost prășite nici măcar o singură dată. Cînd se vorbește despre rezultatele anului trecut, foarte adesea se invocă faptul că nu s-a iriga, întrucît n-au fost aspersoare suficiente, nu s-a înfăptuit întru totul planul de fertilizare din cauza neonorării unor repartizii pentru îngrășăminte. Invocarea nu este lipsită de teme, dar nici nu poate ascunde o altă stare de lucruri și anume că, în regiunea Crișana, aspersoarele existente au fost utilizate anul trecut cam șapte ore pe zi, iar pe brazde nu s-a iriga decît foarte puțin — circa o sută de hectare în toată regiunea. Cînd se calculează efectuația s-ar fi putut iriga, folosindu-se judicios ceea ce a existat, cel puțin șase mii de hectare... Cît

privește îngrășămintele chimice au fost repartizate de către „cei în drept” să facă acest lucru mai mult pe preferințe. La Mădăras, la Salonta, la Sîntion și în alte cooperative agricole au fost din belșug, în excedență s-ar putea spune pe cînd în alte părți au lipsit aproape complet. Din Ciurghiu de pîtru ani gînușul de grajd n-a mai fost transportat în cîmp.

Și în lipsa din hambare a „afirmat greu” și faptul că în fiecare toamnă zeci de mii de hectare rămîn neareate (în toamna trecută cîteva zeci de mii de hectare), iar cît privește calitatea unor lucrări executate mecanic aceasta e deplorabilă. Lipsese oamenii pregătii. Întîi pentru că despre permanentizare nu se prea poate vorbi, iar apoi pentru că cursurile de pregătire pentru mecanizatori se desfășoară mai mult pe... hirtie. Lecțiile predate la învățămintul profesional sînt aceleași de ani de zile, două-trei teme se expun într-o singură sedință. Nimic nou. Oamenii se mută de la o brigadă la alta, părăsesc locurile de muncă, transferîndu-se,

(Numai în această țară s-au „rezolvat” aproape 1.000 cereri de transfer). Cei care le iau locul sînt neacomodați, nu cunosc îndeajuns condițiile în care vor lucra sînt departe chiar de a stăpîni meseria. Mai e de mirare atunci de ce anul trecut orele staționale din cauza defectiunilor s-au numărat cu miile la fiecare brigadă de tractoare, iar indicele de productivitate a muncii este foarte scăzut ? Apoi, avem o nedumerire: de ce se execută încă într-un volum mic lucrările de întreținere la culturile prășitoare ? De ce se procedează asemănător în organizarea muncii, amplasarea culturilor ? Pînem această întrebare pentru că în raioanele Beiuș și Sîntion suprafețele rezervate culturii florei-soarelui — 200-250 de hectare în total — s-au repartizat aproape uniform tuturor cooperativei agricole (fără titlu, condiții nevalorificate — producții mici).

Situația e cunoscută, în regiunea Crișana ea vizează foarte mult și organizația raională a U.T.C. prin aceea că, tinerii, care constituie o adevărată forță n-a fost mobilizat îndeajuns să participe la rezolvarea unui deziderat al producției, al vieții la sate — utilizarea la maximum a pămîntului. Excepțind tinerii din raionul Ineu care au efectuat lucrări de îmbunătă-

tări funciare pe 750 de hectare, în celelalte colțuri ale regiunii nu s-a făcut mai nimic. În raionul Criș unde se cunosc efectele nedorite ale apelor în revărsare, anul trecut, tinerii au scos de sub pericoul ei, prin lucrări de amenajări, numai 2,50 hectare. În același timp, alte cîteva mii de hectare n-au produs mai nimic în raionul Oradea s-a lucrat pe cinci hectare, la Sîntion pe șapte hectare, iar la Salonta și Beiuș nici măcar nu s-a înșit o dată cămășua. Mai sînt necesare și alte comentarii ?

Între mecanizatorii mult criticați, se află foarte mulți tineri. Cum s-au ocupat organizațiile U. T. C. de educarea lor ? „În general” ar fi răspunsul care ar convinge cel mai mult. Dar spunînd „la general”, n-am mai avea posibilitatea să amintim că aproape în toate stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Crișana organizațiile U.T.C. sînt aproape inexistente ca activitate, nu pun în discuția tinerilor probleme importante ale producției, nu asigură generalizarea experienței înaintate. Aici credem că ar trebui să se acționeze neîntîrziat și cu eficiență. Muncile agricole ale acestui an au fost declanșate, iar primele rezultate obținute nu sînt de loc mulțumitoare.



După cum s-a anunțat, la Târgul de primăvară de la Leipzig, instalația de forare F-200, construită în România a obținut medalia de aur. În fotografie: imagine a turlei acestei instalații

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Măsuri severe în Guadelupa

Autoritățile din Guadelupa, teritoriul francez de peste mări, au introdus marți „măsuri severe” ca urmare a incidentelor petrecute în cursul ultimelor două zile în localitatea Bassett Terre. Mai multe sute de manifestații au distrus câteva automobile staționate în apropierea unui magazin. De teamă că acest incident, izbucnit din motive aparent minore, să nu ia o înfățișare politică, autoritățile au interzis orice întruniri publice, au închis toate restaurantele și unitățile comerciale și au întărit forțele polițienești din toate localitățile acestui teritoriu.

Poliția a intervenit împotriva demonstrațiilor care în furia lor atacaseră și alte magazine. Au fost răniți trei polițiști.

SCRISOAREA PREȘEDINTELUI F. N. E. CĂTRE POPULAȚIA SAIGONULUI

HANOI 22 (Agerpres). — Președintele Prezidiului C.C. al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Nguyen Huu Tho, a adresat populației Saigonului o scrisoare care relevă contribuția acesteia la obținerea victoriei întregului popor împotriva agresiunii imperialiste americane și a marionetelor lor.

Forțele armate și populația sud-vietnameză, relevă scrisoarea, depun toate eforturile pentru izgonirea dușmanilor și înfrângerea celei de-a doua contraofensive americane din sezonul uscat. Succesele reputeate în zădărnirea unor importante operațiuni, dovadă că „continuuăm să menținem și să dezvoltăm inițiativa pe cimpul de luptă și să provocăm lo-

GREVA

● După opt zile de luptă ● Amfiteatrele goale din Houghton Street ● O primă victorie

Atentat împotriva președintelui Senegalului

Un necunoscut a încercat miercuri dimineață să-lucidă cu focuri de revolver pe președintele Senegalului, Leopold Sedar Senghor, transmis din Dakar corespondentul agenției France Presse. Intorcându-se de la o ceremonie religioasă, acesta a luat loc în automobilul său deschis, când un om a sărit pe capota mașinii, încercând să tragă asupra președintelui cu un revolver. Necunoscutul a fost dezarmat, însă, și arestat imediat de poliție.

PRINTR-UN decret oficial, cunoscutul actor francez Jean Louis Barrault a fost numit în funcția de director al „Teatrului Națiunilor”. El deține, de asemenea, postul de administrator al „Teatrului Francez”.

SENATUL american a aprobat o lege prin care orașul Brookline (statul Massachusetts) unde s-a născut fostul președinte al S.U.A. John F. Kennedy, este declarat localitate istorică. Locuința natală din Brooklin a fostului președinte donată de familia Kennedy guvernului federal, va fi transformată în muzeu.

AGENȚIA argentiniană de știri „Saporiti”, citind surse oficiale, afirmă că Marea Britanie a hotărât să recunoască, în anumite condiții, suveranitatea Argentinei asupra insulelor Falkland.

Știrea a fost difuzată după ce ambasadorul Argentinei la Londra, Eduardo McLoughlin, a fost invitat de ministrul de externe, Nicanor Costa Mendez, să prezinte un raport despre convorbirile pe care le-a avut cu reprezentanții guvernului britanic în problema statutului insulelor. Ministrul de externe a declarat că pentru moment nu poate furniza informații despre aceste convorbiri, care au început recent la Londra.

Insulele Falkland, situate în Atlantic, în dreptul coastei argentinienne, se află sub administrație britanică din 1833.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

SINTEM hotărâți să folosim mijloace pasnice în vederea normalizării situației din țară, a declarat guvernatorul militar al provinciei de nord din Nigeria la întoarcerea la Kaduna, venind de la Lagos, unde a participat la o ședință a Consiliului militar federal al Nigeriei. Ne dăm seama că folosirea forței nu va asigura o reglementare trăinică a problemelor care stau în fața noastră. El nu a expus însă posibilitatea de a folosi forța în vederea lichidării crizei actuale „dacă nu va exista o altă ieșire”.

ASUPRA Elveției s-a abătut zilele unei semnalate vreedată în luna martie în această țară, în decursul ultimilor 16 ani. Avalanșele de zăpadă care s-au produs în Alpii elvețieni au provocat victime în rândul populației din localitățile situate în regiunile de munte. Până în prezent, 16 persoane și-au pierdut viața, iar alte câteva sînt date dispărute. Multe locuințe au fost distruse sau acviate. Din cauza troienelor de zăpadă circulația între numeroase localități ale Elveției a fost perturbată.

LA Ankara a fost semnat marți un protocol cu privire la schimbul de mărfuri dintre Turcia și R. P. Polonă pe perioada 1967—1968. Potrivit protocolului, R. P. Polonă va exporta în Turcia struguri, motoare Diesel și electrice, mașini și utilaje, piese de schimb pentru automobile, produse chimice și mase plastice, aparate optice și alte produse, primind din Turcia bumbac, tutun, produse lemnoase, fructe citrice și unele produse industriale.

AMERICAN Motors corp, a patra companie americană constructoare de automobile, a anunțat că va închide toate liniile sale de asamblare, cu excepția uzinei „Rambler American”. Măsura a fost luată pentru perioada 27 martie — 3 aprilie.

YOUSSEF Beidas, fostul director al Băncii Intra din Beirut pus sub detenție preventivă de autoritățile braziliene imediat după sosirea sa la Sao Paulo, a fost eliberat marți la un ordin semnat de ministrul de justiție, Antonio de Gama a Silva. Autoritățile braziliene i-au interzis însă lui Beidas să părăsească țara până cînd situația sa nu va fi clarificată. Se știe că el formează obiectul unei cereri de extrădare adresată de guvernul libanez, sub acuzația de fraude, delapidări și falsuri, care au provocat crahul cunoscutei bănci „Intra”.

Anglia și „cei șase”

La Londra a avut loc prima reuniune a Cabinetului britanic, din seria de ședințe consacrate examinării problemei legate de eventuala aderare a Angliei la Piața comună.

După cum relevă presa britanică, primul ministru Wilson și ministrul afacerilor externe, George Brown, care se pronunță în favoarea intrării Angliei în C.E.E., întîmpină rezistență din partea unor miniștri și deputați laburiști.

În legătură cu această reuniune a Cabinetului britanic, anunță agenția Reuter, guvernul vest-german a recomandat Marii Britanii să nu întreprindă până în toamna acestui an nici o acțiune în direcția aderării. După cum a declarat Rolf Lahr, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R. F. a Germaniei, guvernul său nu intenționează să facă presiuni asupra Marii Britanii în această problemă, dar consideră că un răgaz până la toamnă ar permite oficialităților politice comune să-și clarifice pozițiile față de candidatură Angliei. De asemenea, remarcă agenția Reuter, oficialitățile vest-germane sînt de părere că numai după încheierea reuniunii la nivel înalt de la Roma a celor șase, precum și a întîlnirii dintre generalul de Gaulle și cancelarul Kurt Kiesinger, stabilite pentru luna iunie, se va putea lua o hotărîre în problema aderării Angliei la Piața comună.

„Preludiu” la Punta del Este

Maniera în care și-a desfășurat lucrările conferința experților Organizației Statelor Americane, întrunită în capitala uruguayană, denotă menținerea unor divergențe între partenerii O.S.A. Abordarea de pe poziții diferite a problemelor de pe agenda viitoare conferințe la nivel înalt (convocată după cum se știe între 12—14 aprilie, la Punta del Este) a făcut ca delegații să se intrunească într-un număr sporit de ședințe față de cel prevăzut inițial. Observatorii au emis părerea că aceasta s-ar datora în principal problemelor economice; căci, așa cum au transmis agențiile de presă, la fel ca și la precedentele reuniuni ale O.S.A., și la conferința de la Montevideo dezbaterile referitoare la normele economice au fost controversate. Distincții contradictorii a stîrnit în special proiectul „pieții comune latino-americane”, plan emanînd din culisele diplomației nord-americane. După cit se pare delegații țării latino-americane au solicitat Washingtonului precizări în

legătură cu această „piață comună”.

Reprezentanții Departamentului de Stat, în termenii destul de vagi, au lăsat să se înțeleagă că ei doresc o „integrare” a continentului, că amănunțit privind apariția acestui organism vor fi anunțate cu o săptămîină înaintea deschiderii conferinței de la Punta del Este.

Reprezentantul american nu a omis însă să facă cunoscut participanților că președintele Johnson a cerut Congresului S.U.A. să suplimenteze fondurile destinate Americii Latine cu 1,5 miliarde dolari, sumă destinată creării „pieței comune”. Experiența tristă a „Alianței pentru progres” a determinat, se pare, ezitări, la sud de Rio Grande, față de ultimele proiecte ale Washingtonului. Cu mai bine de cinci ani în urmă, delegatul american răspundea cererilor de dezvoltare a continentului latino-american prin „lanșarea unui program care să transforme America Latină într-o regiune avansată”. Anii care au trecut de atunci au accentuat,

400 de studenți ai Școlii de științe economice din Londra, s-au baricadat în clădirea facultății, în semn de protest împotriva exmatriculării a doi lideri studențești. Această acțiune, prima demonstrație de acest fel cunoscută vreedată în viața universitară britanică, a provocat un șoc puternic atît în cercurile academice cît și în cele politice din capitala Marii Britanii. „In scene, fără precedent în istoria Universității britanice — scria ziarul TIMES — studenții au rămas strîns uniți”. Toate eforturile întreprinse de conducerea școlii, în frunte cu directorul ei, sir Sydney Caine, pentru a convinge pe studenți să înceteze boicotarea cursurilor și să părăsească clădirea școlii nu au dat vreun rezultat. Cînd Sydney Caine s-a adresat, personal, studenților, el nici nu a fost măcar ascultat. Așa încît săliile de cursuri din Houghton Street au rămas goale timp de opt zile.

Disputa actuală este ecoul unor evenimente petrecute la sfîrșitul anului trecut, odată cu numirea într-o funcție de conducere în această facultate a dr. Walter Adams, fost rector al Universității din Rhodesia. Aproape toți cei 4000 de studenți, în rîndurile cărora se aflau numeroși africani și asiatici, au protestat atunci, deoarece Adams a refuzat să condamne declarația unilaterală de independență a reginului rasist rhodesian. La 31 ianuarie, studenții școlii, care numără printre absolvenții ei personalități marcante pe scena politică mondială, cum sînt președintele Kenyei, Jomo Kenyatta și președintele Zambiei, Kenneth Kaunda, au organizat o puternică demonstrație de protest, în ciuda interdicției conducerii acestui institut de învățămînt superior. Drept represalii, luna trecută, consiliul de conducere al facultății a suspendat, pînă în iulie, pe Marshall Bloom, președintele Asociației studenților din această școală și pe David Adelstein, președintele Uniunii studenților. Alți patru studenți au fost suspendați de către membrii Consiliului de disciplină care a ordonat, totodată, tuturor celorlalți aflați în grevă să părăsească clădirea.

Ordinul nu a fost respectat. Studenții și-au continuat acțiunea. În fața fermității studenților, conducerea școlii a fost nevoită să bată în retragere. S-a anunțat includerea în regulamentul școlii a unor prevederi care stipulează libertatea cuvîntului și a adunărilor studențești.

Ca urmare a faptului că conducerea școlii a acceptat propunerile privind îmbunătățirea normelor administrative și academice, prezentate de studenți, Asociația studenților britanici a anunțat că greva începută acum opt zile va fi interuptă pe timpul vacanței de primăvară. Totodată, în declarația Asociației, dată publicității cu acest prilej, se menționează că greva studenților va fi reluată în cazul în care conducerea școlii nu-și va respecta promisiunea.

Acțiunea tinerilor de la Școala de științe economice din Londra a avut un ecou puternic atît în rîndurile studenților cît și ale corpului didactic, declarînd acțiuni de solidaritate.

Mii de studenți, mulți veniți din centrele universitare Birmingham, Oxford, Leeds, au manifestat pe străzile Londrei, cerînd anularea sancțiunilor aplicate liderilor lor. În cursul unui miting, dr. Ralph Milliband, conferențiar de științe politice la Școala de științe economice, a calificat hotărîrea de exmatriculare a celor doi lideri studenți drept „nejustificată”. Milliband, care este absolvent al acestei școlii, a declarat: „Este în tradiția studenților școlii să-și exprime solidaritatea cu liderii lor, pe orice cîi considerate de ei ca fiind eficiente”.

Observatorii din Londra au subliniat că evenimentele, petrecute la Școala de științe economice nu pot fi luate în mod izolat, ci trebuie inserate în contextul mai larg al mișcărilor de protest ale studenților englezi din ultima vreme. Luna trecută, de pildă, în numeroase universități au avut loc mitinguri și demonstrații împotriva hotărîrii guvernului de a spori taxele plătite de studenții din alte țări care învață în institutele britanice de învățămînt superior. Aceste acțiuni marchează, în fapt, creșterea conștiinței politice a tineretului studios din Marea Britanie.

I. RETEGAN

Pregătiri pentru Festival

Marți a avut loc la Sofia ședința pentru constituirea Comitetului național de pregătire a celui de-al IX-lea Festival mondial al tineretului și studenților pentru solidaritate, pace și prietenie, care va avea loc în vara anului viitor în capitala R.P. Bulgaria. Comitetul național de pregătire ales se compune din 135 membri, reprezentanți ai Partidului Comunist Bulgar, ai Uniunii Tineretului Comunist Dimitrovist, ai organizațiilor politice și de masă, oameni de știință, artiști, culturi, tineri și timere fruntași în producție. În fruntea acestui comitet a fost ales Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria.

Declarația Uniunii Studenților din Panama

Uniunea studenților din Panama a dat publicității o declarație în care condamnă acțiunile poliției secrete, a cărei victimă a fost recent studentul Juan Antonio Navas. „Poliția, se spune în declarație, desfășoară o adevărată campanie represivă împotriva elementelor progresiste”.

Surprize în serie

Surprize în serie la Free-town. Surpriza nr. 1 am semnalat-o: urnele au decis victoria opoziției. Toate calculurile hirtiei fuseseră infirmate. Răsturnarea produsă pe plan electoral a avut repercusiuni neașteptate în Sierra Leone. Surpriza nr. 2 a urmat în mare grabă: marți, la ceasurile serii, cînd mulțimea nu părăsise străzile centrale din Free-town, un grup de ofițeri avidi în frunte pe David Lansana, conducătorul armatei, a anunțat preluarea puterii. Se pare că gestul lor a urmat hotărîrii guvernatorului general de a-l numi pe Siaka Stevens, liderul partidului Congresul întregului popor, în funcția de prim ministru. Ofițerii au acționat prompt: Stevens n-a reușit să fie șef al guvernului nici tovarșii cîteveroi. Noul deținător al puterii l-au arestat și i-au interzis părăsirea clădirii guvernamentale. Măsura luată a fost justificată prin necesitatea de a „proteja constituția”. Un comunist radiodifuzat afirma că „guvernatorul general nu are dreptul să numească un prim ministru atîta timp cît nu sînt cunoscute rezultatele complete și definitive ale alegerilor”. Deci, rezultatul alegerilor încetă de a mai fi, complete și definitive. Comunicatul punea în mod direct sub semnul îndoielii datele finale ale consultării electorale. Victoria partidului lui Stevens fusese preamatur celebrată?

Surpriza nr. 3 începe cu o știre parvenită miercuri dimineața. Partidul lui Albert Margai, care părea înfrînt, dispune totuși de majoritatea parlamentară. Ciudata revizuire a rezultatelor electorale s-a petrecut odată cu desemnarea de către Consiliul districtelor a 12 șefi de tribu care vor lua loc pe băncile Adunării Naționale. Partidul popular care trăise — este drept, doar o zi — comarul înfrîngerii poate redeveni partid guvernamental. Agențiile de presă afirmă că modificarea de ultimă oră a rezultatelor ar putea avea drept urmare prezența în continuare a lui Margai în fruntea guvernului (eventual a unei echipe în care militarii să dețină unele posturi).

Desfășurarea evenimentelor se menține sub semnul incertitudinii. Care sînt intențiile militarilor? Au preluat puterea spre a o păstra sau doresc s-o transfere unor anumite forțe politice? Există vreo legătură între actuala acțiune și complotul militar eșuat în februarie? Intrebările rămîn, deocamdată, fără răspuns. Între timp, la Free-town a curs sînge. Unițiile miliare au deschis focul împotriva demonstrațiilor.

Seria surprizelor nu s-a încheiat. Poate că la ora cînd aceste rînduri ajung la tipar s-a consumat și surpriza nr. 4. Poate...

M. RAMURA

TURCIA. — Vedere din Istanbul — podul Galata

TUNISIA. — În împrejurimile orașului Sousse este în curs de construcție o modernă stațiune climaterică

